

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/20/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200345
Dátum vydania rozhodnutia: 04.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7017200345.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: STAVEBNÁ RECYKLAČNÁ A KONZULTAČNÁ a.s., Krivá 1066/23, Košice, IČO: 36 198 277, právne zastúpený: JUDr. Dušan Antol, advokát, so sídlom Krivá 23, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 334200/2017 zo dňa 5. apríla 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/49/2017-39 zo dňa 31. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/49/2017-39 zo dňa 31. mája 2018 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) podľa §190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 334200/2017 zo dňa 05. 04. 2017. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil daňovú exekučnú výzvu Daňového úradu Košice (ďalej len „správca dane“) č. 100010607/2017 zo dňa 03. 01. 2017, ktorou správca dane podľa § 91 ods. 2 písm. f/ Daňového poriadku vyzval žalobcu na zaplatenie daňového nedoplatku vo výške 18.719,06 €.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k poukazu žalobcu na vybrané rozsudky Súdneho dvora EÚ a Najvyššieho správneho soudu ČR uviedol, že tieto nemajú s preskúmaným rozhodnutím žalovaného žiadny súvis vzhľadom na skutočnosť, že daňová exekučná výzva nepredstavuje meritórne rozhodnutie o daňovej povinnosti žalobcu. Jej vydaním sa nijakým spôsobom nezmenila hmotnoprávna pozícia žalobcu, nakoľko správca dane daňovou exekučnou výzvou iba vyzval

žalobcu na úhradu daňového nedoplatku, ktorý vznikol na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia.

3. Krajský súd zdôraznil, že žalobca ako daňový dlžník môže odvolaním napadnúť daňovú exekučnú výzvu len z dôvodov uvedených v § 91 ods. 5 Daňového poriadku. V danom kontexte krajský súd konštatoval, že žalobca tak v odvolaní proti daňovej exekučnej výzve, ako ani v podanej správnej žalobe neuviedol žiadny relevantný dôvod v zmysle § 91 ods. 5 Daňového poriadku. Z obsahu odvolania podaného proti daňovej exekučnej výzve, ako aj z obsahu podanej správnej žaloby vyplýva, že žalobca napadá vecnú správnosť rozhodnutia, ktorým mu bolo uložené peňažné plnenie, a to konkrétne rozhodnutia č. 9801403/5/4972549/2014 zo dňa 09. 12. 2014, ktorým mu bol vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2011 vo výške 61.181,55 eur. Predmetné rozhodnutie je pritom právoplatné a vykonateľné. Keďže žalobca uložené peňažné plnenie neuhradil v lehote splatnosti, správca dane začal vo veci daňové exekučné konanie.

4. Krajský súd v rámci svojej argumentácie uviedol, že daňové exekučné konanie predstavuje iba dôsledok nespĺnenia povinnosti daňovým dlžníkom dobrovoľným spôsobom, čo sú právne následky, ktorých si daňový dlžník, teda aj žalobca, musí byť vedomý v zmysle už skôr vydaného právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Základnou podmienkou pre daňové exekučné konanie je existencia exekučného titulu, pričom v danom prípade existencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu bola daná, nakoľko rozhodnutie, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2011 zrušené nebolo. V prípade, ak by bol uvedený exekučný titul zrušený, potom by bol správca dane povinný z úradnej moci exekučné konanie zastaviť v súlade s ustanovením § 96 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku.

5. Krajský súd zároveň poukázal na skutočnosť, že daňovou exekučnou výzvou č. 100010607/2017 zo dňa 03.01.2017 došlo iba k rozšíreniu daňovej exekúcie na ďalší majetok žalobcu v súlade s § 91 ods. 7 Daňového poriadku. Na základe skôr vydaných daňových exekučných výzvy č. 20476787/2015 zo dňa 08. 07. 2015 (ktorá bola potvrdená rozhodnutím žalovaného, pričom Krajský súd v Košiciach následne rozsudkom č. k. 6S/135/2015-74 zo dňa 13. októbra 2016 zamietol žalobcu o preskúmanie predmetného rozhodnutia žalovaného), t. j. prikázaním pohľadávky z účtov žalobcu vedených u poskytovateľov platobných služieb Československá obchodná banka, a. s., a Tatra banka, a. s., bol uspokojený daňový nedoplatok iba vo výške 42.462,49 € a zostávajúca výška daňového nedoplatku 18.719,06 € zaplatená nebola. Z uvedeného dôvodu správca dane daňovou exekučnou výzvou č. 100010607/2017 z 03. 01. 2017 rozšíril daňovú exekučnú výzvu na ďalší majetok žalobcu, a to predajom nehnuteľností v jeho vlastníctve v súlade s § 130 Daňového poriadku.

6. Pri preskúvaní daňovej exekučnej výzvy nie je žalovaný a ani súd oprávnený preskúvať vecnú správnosť, t. j. skutkové a právne závery rozhodnutia, ktorým bolo uložené peňažné plnenie, t. j. exekučný titul, nakoľko tomu bráni právoplatnosť tohto rozhodnutia. V tomto štádiu konania je možno skúmať iba tie skutočnosti, ktoré súvisia s daňovým exekučným konaním, teda splnenie procesných a hmotnoprávných podmienok pre začatie daňového exekučného konania, ktorými sú predovšetkým existencia daňového nedoplatku, existencia exekučného titulu a existencia majetku, ktorý je spôsobilým predmetom daňovej exekúcie.

2.

7. Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/49/2017-39 zo dňa 31. mája 2018 zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. 334200/2017 zo dňa 05.04.2017 a vec mu vráti na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

8. Žalobca v úvode podanej kasačnej sťažnosti stručne zhrnul priebeh administratívneho konania, predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia žalovaného č. 334200/2017 zo dňa 05. 04. 2017. Žalobca v tejto súvislosti zdôraznil, že sa nestotožnil s obsahom, zisteniami a závermi žalovanej, ktoré následne v priebehu celého konania namieta.

9. K domnienke daňového úradu o karuselovom obchode žalobca poukázal na právne závery súdneho dvora Európskej únie (pôvodne Európskeho súdneho dvora) v spojených veciach C-354/03 Optigen, C-355/03 Fulcrum Elektronics, C-484/03 Bond House, v ktorých súd v obdobnej veci vyslovil právne závery, ktoré splnomocnený zástupca ďalej citoval a uvádzal, že od začiatku namieta legitímnosť rozhodnutia daňového úradu pokračovať v šetrení.

10. Žalobca už v skoršom konaní tvrdil, že žalovaný prvotne zriadil záložné právo vydaním rozhodnutia č. 20408104/2015 zo dňa 23.06.2015 podľa § 81 ods. 1 Daňového poriadku na vymożenie daňového nedoplatku vo výške 61.181.55 eur. Pri tomto vychádzal z vykonanej daňovej kontroly u sťažovateľa na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti za zdaňovacie obdobie november 2011.

11. Uvedenému podľa slov žalobcu predchádzalo vydanie rozhodnutia č. 9801403/5/4972549/2014 zo dňa 10.11.2014, na základe výsledkov daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január-október a december 2011. Žalobca v tejto súvislosti zdôraznil, že za nezákonné považoval vždy aj predmetné rozhodnutie č. 9801403/5/4972549/2014 zo dňa 10.11.2014 a Protokol č. 9801403/5/175472/2014 zo dňa 20.01.2014.

12. Žalobca deklaroval, že na základe ním tvrdených skutočností je odôvodnený záver, že žalovaný vo veci nepostupoval zákonným spôsobom a svoju kompetenciu uplatnil nad rámec zákona. Pri hodnotení skutočného stavu veci žalovaný podľa názoru žalobcu posudzoval aj skutočnosti, ktoré s vecou žalobcu nemajú žiadnu súvislosť, a tiež mimo časové obdobie.

13. Žalobca ďalej uviedol, že z posudzovanej veci je zrejmé, že kasačná sťažnosť a obsah preskúmanej veci sa týka posledného časového úseku, ktorého sa daňová kontrola týkala, a to november 2011. Žalobca namieta, že žalovaný svoje závery opieral aj o také skutočnosti, ktoré sa vzťahovali k inému obdobiu. Žalobca poukázal na skutočnosť, že k faktúre č. 1020110095 zo dňa 04.11.2011 od spoločnosti LANCAN s.r.o. poukázal žalovaný na spoločnosť CLX s.r.o., ktorá v čase od 07.03.2012 do 13.05.2013 mala sídlo na adrese Mýtna Nová Ves 9, Ludanice, s tým, že dňom 01.05.2013 bola ex offo vymazaná z Obchodného registra SR. V tomto smere žalovaný podľa názoru žalobcu pochybil, nakoľko nie je zrejmá žiadna súvislosť činnosti či existencie spoločnosti CLX s.r.o.

14. Takto tvrdenej nezákonnosti podľa žalobcu svedčia aj závery plynúce z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, citované v kasačnej sťažnosti, s požiadavkou jasne a zrozumiteľne odpovedať na všetky kľúčové právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

15. Žalobca ďalej poukázal na viaceré skutkové zistenia, vyplývajúce z daňovej kontroly na dani z pridanej hodnoty, realizovanej správcom dane u žalobcu, ktorých správnosť a relevantnosť vo vzťahu k rozhodnutiu správcu dane o vyrubení rozdielu dane následne spochybnil.

16. V závere kasačnej sťažnosti žalobca konštatoval, že krajský súd síce vykonal genézu veci citovaním skutkových okolností, vrátane jednotlivých rozhodnutí a výziev, na napriek skutočnosti, že argumentácia žalobcu je obsiahnutá v daňovom spise, krajský súd na ňu neprihliadol. V prípade, ak by tak urobil, musel by podľa názoru žalobcu dospieť k záveru, že exekúcia voči žalovanému (vychádzajúc z kontextu možno dospieť k záveru, že sa jedná o písársku chybu a žalobca mal v najväčšou pravdepodobnosťou na mysli exekúciu voči „žalobcovi“ a nie „žalovanému“) je z uvádzaných dôvodov neprípustná.

17. Žalobca zároveň deklaroval, že v konaní preukázal skutkové pochybenia žalovaného, ktoré ho viedli k nesprávnemu právnemu posúdeniu, majúcemu za následok vydanie nesprávneho a nezákonného rozhodnutia.

3.

18. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v Košiciach dňa 21.02.2019, v ktorom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako

nedôvodnú zamietol.

19. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že z obsahu podanej kasačnej sťažnosti vyplýva, že sťažnostné body sa týkajú vecnej správnosti rozhodnutia, na základe ktorého daňový nedoplatok vznikol, t.j. rozhodnutia Daňového úradu Košice č. 9801403/5/4972549/2014 zo dňa 10.11.2014, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 1100303/1/46434/2015/14230 zo dňa 05.02.2015 a ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2011 vo výške 61 281,00 €.

20. Uvedené podľa názoru žalovaného znamená, že sťažnostné body smerujú voči právoplatnému rozhodnutiu, ktoré bolo podkladom pre začatie daňového exekučného konania. Žalovaný upozornil na skutočnosť, že proti rozhodnutiu Daňového úradu Košice č. 9801403/5/4972549/2014 zo dňa 10.11.2014, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 1100303/1/46434/2015/14230 zo dňa 05.02.2015, bola podaná samostatná žaloba na Krajský súd v Košiciach o preskúmanie zákonnosti predmetných rozhodnutí. O podanej žalobe Krajský súd v Košiciach rozhodol rozsudkom sp. zn. 6S/24/2015-130 zo dňa 29.09.2016 tak, že žalobu zamietol. Proti predmetnému rozsudku krajského súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť, o ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol rozsudkom sp. zn. 5Sžfk/12/2017 zo dňa 22.11.2018 tak, že kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

21. Žalovaný zároveň upriamil pozornosť na skutočnosť, že vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného č. 334200/2017 zo dňa 5. apríla 2017, ktorým žalovaný potvrdil daňovú exekučnú výzvu správcu dane č. 100010607/2017 zo dňa 03. 01. 2017, žalobca iba vo všeobecnosti uviedol, že predmetné rozhodnutia považuje za nezákonné, bez bližšej špecifikácie konkrétnych dôvodov. Obdobne všeobecnú argumentáciu žalobca uviedol taktiež v podanej správnej žalobe o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ku ktorej sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 31.10.2017, na záveroch ktorého naďalej trvá.

4.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

23. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

24. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

25. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že správca dane ku dňu 23.06.2015 evidoval u žalobcu daňový nedoplatok, ktorý vznikol na dani z pridanej hodnoty vo výške 61.181,55 € na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia č. 9801403/5/4972549/2014 zo dňa 09.12.2014.

26. Keďže žalobca uložené peňažné plnenie neuhradil v lehote splatnosti, správca dane začal daňové exekučné konanie vydaním rozhodnutia č. 20412644/2015 zo dňa 23. 06. 2015 podľa § 90 ods. 1 Daňového poriadku, na vymożenie daňového nedoplatku vo výške 61.181,55 € na podklade exekučného titulu, ktorým bol v zmysle § 89 ods. 1 písm. b/ Daňového poriadku vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov č. 20304812/2015 zo dňa 01. 06. 2015.

27. Po začatí daňového exekučného konania vydal správca dane daňovú exekučnú výzvu č. 20476787/2015 zo dňa 08. 07. 2015, ktorou vyzval žalobcu na zaplatenie už uvedeného daňového nedoplatku a zároveň ho upozornil, že v prípade neuhradenia daňového nedoplatku v stanovenej lehote správca dane vykoná daňovú exekúciu podľa § 108 Daňového poriadku, t. j. prikázaním pohľadávky z účtov vedených u poskytovateľov platobných služieb.

28. V priebehu daňového exekučného konania došlo k čiastočnej úhrade daňového nedoplatku vo výške 42.462,49 €. Z uvedeného dôvodu správca dane daňové exekučné konanie čiastočne zastavil rozhodnutím č. 104418435/2016 zo dňa 06. 12. 2016, a to pokiaľ ide o sumu 42.462,49 €. K úhrade zostala suma 18.719,06 €.

29. Následne správca dane vyzval žalobcu daňovou exekučnou výzvou č. 100010607/2017 zo dňa 03. 01. 2017 na zaplatenie daňového nedoplatku vo výške 18.719,06 €. Žalobca bol zároveň upozornený, že ak neuhradí daňový nedoplatok v lehote určenej v daňovej exekučnej výzve, správca dane vykoná daňovú exekúciu na ďalší majetok žalobcu, a to predajom nehnuteľností v jeho vlastníctve podľa § 130 Daňového poriadku.

30. Žalobca podal proti predmetnej daňovej exekučnej výzve č. 100010607/2017 zo dňa 03. 01. 2017 v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 334200/2017 zo dňa 5. apríla 2017 tak, že napadnutú daňovú exekučnú výzvu potvrdil.

5.

31. Podľa § 2 písm. f/ Daňového poriadku, na účely tohto zákona sa rozumie daňovým nedoplatkom dlžná suma dane po lehote splatnosti dane.

32. Podľa § 88 ods. 1 Daňového poriadku, daňovým exekučným konaním je konanie, v ktorom správca dane z úradnej moci vymáha daňový nedoplatok, iné peňažné plnenie uložené rozhodnutím, exekučné náklady a hotové výdavky podľa § 149.

33. Podľa § 89 ods.1 písm. b/ Daňového poriadku, exekučným titulom je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov.

34. Podľa § 89 ods. 2 Daňového poriadku, výkaz daňových nedoplatkov, ktorý správca dane zostaví z údajov evidencie daní, obsahuje

a) označenie daňového dlžníka,

b) výšku daňových nedoplatkov podľa daňových priznaní, opravných daňových priznaní, dodatočných daňových priznaní alebo oznámení podľa osobitných predpisov,

c) výšku daňových nedoplatkov vzniknutých nezaplatením dane bez podania daňového priznania,

d) výšku daňových nedoplatkov podľa právoplatných rozhodnutí v členení podľa jednotlivých druhov daní,

e) pôvodnú splatnosť daní,

f) deň, ku ktorému je výkaz daňových nedoplatkov zostavovaný.

35. Podľa § 89 ods. 3 Daňového poriadku, deň vyhotovenia výkazu daňových nedoplatkov je dňom jeho vykonateľnosti. Daňový dlžník sa neupovedomuje o zostavení výkazu daňových nedoplatkov, ani o jeho vykonateľnosti.

36. Podľa § 90 ods. 1 Daňového poriadku, daňové exekučné konanie začína správca dane na podklade exekučného titulu vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania. Dňom vydania rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania správcom dane je toto rozhodnutie právoplatné a nie sú proti nemu prípustné opravné prostriedky.

37. Podľa § 91 ods. 5 Daňového poriadku, do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správcu dane odvolanie, ak

- a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti,
- b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

38. Podľa § 91 ods. 7 Daňového poriadku, ak majetok daňového dlžníka označený v daňovej exekučnej výzve nepostačuje na úhradu vymáhaného daňového nedoplatku a v priebehu daňového exekučného konania sa správca dane dozvie o ďalšom majetku daňového dlžníka, oznámi osobe, ktorá takýto majetok daňového dlžníka užíva, spravuje, eviduje alebo s ním nakladá, že dňom doručenia tohto oznámenia sa na tento majetok vzťahuje zákaz nakladania; spolu s oznámením správca dane zašle aj rovnopis pôvodného rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania. Ak je na majetok daňového dlžníka zriadené záložné právo iným záložným veriteľom, správca dane postupuje podľa § 88 ods. 11. Ak správca dane uplatní daňovú exekúciu na takýto majetok daňového dlžníka, zašle daňovému dlžníkovi daňovú exekučnú výzvu; na takúto daňovú exekučnú výzvu sa rovnako vzťahujú ustanovenia odsekov 2 až 6.

6.

39. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal v prejednávanej veci za preukázané, že predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného č. 334200/2017 zo dňa 05. 04. 2017, ktorým potvrdil daňovú exekučnú výzvu Daňového úradu Košice č. 100010607/2017 zo dňa 03. 01. 2017, ktorou správca dane podľa § 91 ods. 2 písm. f/ Daňového poriadku vyzval žalobcu na zaplatenie daňového nedoplatku vo výške 18.719,06 €. Daňové exekučné konanie bolo začaté vydaním rozhodnutia č. 20412644/2015 zo dňa 23. 06. 2015, pričom exekučným titulom na jeho začatie bol vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov Daňového úradu Košice č. 20304812/2015, zostavený správcom dane z evidencie daní žalobcu ku dňu 01. 06. 2015 vo výške 61 181,55 €.

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci bola prvotne vydaná daňová exekučná výzva č. 20476787/2015 zo dňa 08. 07. 2015. Nakoľko v priebehu daňového exekučného konania bolo zistené, že došlo k čiastočnej úhrade daňového nedoplatku vo výške 42.462,49 €, správca dane daňové exekučné konanie v rozsahu 42.462,49 € zastavil. Z dôvodu, že zostávajúca výška daňového nedoplatku 18.719,06 € uspokojená nebola, správca dane daňovou exekučnou výzvou č. 100010607/2017 zo dňa 03. 01. 2017 rozšíril daňovú exekúciu na ďalší majetok žalobcu v súlade s § 91 ods. 7 Daňového poriadku, a to predajom nehnuteľností v jeho vlastníctve (§ 130 Daňového poriadku).

42. V súvislosti so skôr vydanou daňovou exekučnou výzvou č. 20476787/2015 zo dňa 08. 07. 2015 dal Najvyšší súd Slovenskej republiky do pozornosti, že táto bola potvrdená rozhodnutím žalovaného č. 20883092/2015 zo dňa 24. 09. 2015, ktoré bolo následne predmetom súdneho prieskumu. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S/135/2015-74 zo dňa 13. októbra 2016 zamietol správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti predmetného rozhodnutia žalovaného. S právnym posúdením veci krajským súdom súhlasil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozsudkom sp. zn. 5Sžfk/11/2017 zo dňa 22. novembra 2018 kasačnú sťažnosť podanú proti rozhodnutiu krajského súdu ako nedôvodnú zamietol.

43. Po dôkladnom preskúmaní jednotlivých námietok obsiahnutých v kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovuje záver, že tieto v prevažnej miere smerovali voči právoplatnému rozhodnutiu správcu dane č. 9801403/5/4972549/2014 zo dňa 10.11.2014, na základe ktorého daňový nedoplatok vznikol. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k možnosti prieskumu daného rozhodnutia upozorňuje na skutočnosť, že predmetné rozhodnutie správcu dane o vyrubení rozdielu DPH bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 1100303/1/46434/2015/14230 zo dňa 05.02.2015, ktoré bolo následne preskúmané na základe žalobcom podanej správnej žaloby, o ktorej Krajský súd v Košiciach rozhodol rozsudkom sp. zn. 6S/24/2015-130 zo dňa 29.09.2016 tak, že ju zamietol. Proti

rozsudku Krajského súdu v Košiciach v danej veci podal žalobca kasačnú sťažnosť, ktorú Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5Sžfk/12/2017 zo dňa 22. novembra 2018 ako nedôvodnú zamietol. Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že žalobca vyčerpal všetky možnosti, ktoré mu zákon vo vzťahu k prevereniu zákonnosti sporných rozhodnutí daňových orgánov ponúka. Z uvedeného dôvodu nemožno akceptovať žalobcom zvolený postup, ktorým sa nepriamo v rámci konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vydaného v daňovom exekučnom konaní (daňovej exekučnej výzvy, resp. rozhodnutia potvrdzujúceho túto výzvu) domáha duplicitného prieskumu zákonnosti rozhodnutia správcu dane a jeho postupu, na základe ktorého daňový nedoplatok vznikol a ktoré následne predstavovalo podklad pre vypracovanie výkazu daňových nedoplatkov. V tomto prípade existuje procesná prekážka rozhodnutej veci. Z tohto dôvodu nie je možné opakovane preskúmať zákonnosť už rozhodnutých vecí (res iudicata).

44. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnej miere stotožňuje so stanoviskom krajského súdu, podľa ktorého pri preskúmaní daňovej exekučnej výzvy nie je žalovaný a ani súd oprávnený preskúmať vecnú správnosť, t. j. skutkové a právne závery rozhodnutia, ktorým bolo uložené peňažné plnenie, nakoľko tomu bráni právoplatnosť tohto rozhodnutia. V tomto štádiu konania je možné skúmať iba tie skutočnosti, ktoré súvisia s daňovým exekučným konaním, teda splnenie procesných a hmotnoprávných podmienok pre začatie daňového exekučného konania, ktorými sú predovšetkým existencia daňového nedoplatku, existencia exekučného titulu a existencia majetku, ktorý je spôsobilým predmetom daňovej exekúcie.

45. K otázke rozsahu súdneho prieskumu daňovej exekučnej výzvy Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na jeho ustálenú rozhodovaciu prax (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/85/2014 zo dňa 06. októbra 2015, sp. zn. 3Sžf/77/2012 zo dňa 13. novembra 2012, sp. zn. 5Sžf/66/2012 zo dňa 28. februára 2013, sp. zn. 2Sžf/65/2012 zo dňa 22. mája 2013, sp. zn. 2Sžf/66/2016 zo dňa 25. októbra 2018, sp. zn. 4Sžfk/5/2017 zo dňa 05. decembra 2017), v zmysle ktorej „daňová exekučná výzva podlieha len v obmedzenom rozsahu súdnemu prieskumu zákonnosti. Jej zákonnosť možno preskúmať iba v rozsahu dôvodov podľa § 91 ods.5 písm. a/ a b/ Daňového poriadku, pričom podľa názoru najvyššieho súdu ide o také okolnosti, ktoré nastali až po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu. Opačný výklad by viedol k duplicitnej možnosti súdneho prieskumu zákonnosti exekučného titulu i v štádiu exekučného konania, čo je v rozpore s princípom subsidiarity, ktorý pri prechode do ďalšej úrovne právnej ochrany (§ 247 ods. 2 O.s.p.) počíta s vyčerpaním právneho prostriedku nápravy v predchádzajúcom štádiu jeho vymáhateľnosti.“

46. Po náležitom preskúmaní administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že žalobca v danej veci nepreukázal, že by po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu v danej veci nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti, a tiež nepreukázal, že sú tu iné dôvody, pre ktoré by bola daňová exekúcia neprípustná.

47. Ako už bolo spomenuté, exekučný titul v prejednávanej veci tvoril výkaz daňových nedoplatkov č. 20304812/2015 zo dňa 01. 06. 2015. V zmysle ustanovenia § 2 písm. f/ Daňového poriadku možno daňový nedoplatok zadefinovať ako dlžnú sumu dane po lehote splatnosti dane. Z uvedeného vyplýva, že exekučný titul v podobe vykonateľného výkazu daňových nedoplatkov (§ 89 ods. 1 písm. b/ Daňového poriadku) predstavuje zoznam daní konkrétneho daňového subjektu po lehote ich splatnosti, evidovaných správcou dane ako daňové nedoplatky, pričom spôsob, akým došlo k ich vyrubeniu, možno v danom ohľade považovať bezpredmetný. Podstatným v tejto súvislosti je, že jednotlivé položky, tvoriace obsah samotného výkazu nedoplatkov, správca dane eviduje ku dňu zostavenia výkazu nedoplatkov ako dane neuhradené v lehote splatnosti.

48. V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu administratívneho spisu zistil, že vo výkaze daňových nedoplatkov je uvedené neúplné číslo rozhodnutia správcu dane, ktoré tvorilo podklad pre určenie daňového nedoplatku, ako aj nesprávny dátum vydania predmetného rozhodnutia (vo výkaze daňových nedoplatkov je uvedený chybné dátum 09.12.2014, zatiaľ čo v rozhodnutí správcu dane č. 9801403/5/4972549/2014, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za

zdaňovacie obdobie september 2011, je uvedený dátum 10.11.2014, avšak číslo rozhodnutia a vznik daňového nedoplatku je dostatočne identifikované). Napriek skutočnosti, že uvedený nedostatok nemal vplyv na vecnú správnosť exekučného titulu, resp. rozhodnutia č. 20412644/2015 zo dňa 23. 06. 2015, vydaním ktorého bolo začaté daňové exekučné konanie, Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že je povinnosťou správcu dane vo výkaze daňových nedoplatkov náležitým spôsobom identifikovať rozhodnutie, z ktorého pri zostavovaní výkazu daňových nedoplatkov vychádzal, a to prostredníctvom presného definovania čísla rozhodnutia a dátumu jeho vydania.

49. Vo vzťahu k ostatným argumentom žalobcu, prostredníctvom ktorých sa snažil spochybníť správnosť kasačnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že predmetné skutočnosti, na ktoré žalobca poukazoval, týkajúce sa zákonnosti postupu správcu dane pri vykonávaní daňovej kontroly a vo vyrubovacom konaní, je potrebné v danom štádiu konania považovať za právne irelevantné.

50. Predmetom súdneho prieskumu v danej veci môžu byť výlučne skutočnosti vzťahujúce sa k vydaní daňovej exekučnej výzvy a nie tie, ktoré sa vzťahujú k rozhodnutiu, na základe ktorého daňový nedoplatok vznikol a ktoré následne predstavovalo podklad pre vypracovanie výkazu daňových nedoplatkov, tvoriaceho exekučný titul v daňovom exekučnom konaní.

51. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné na dôvažok zdôrazniť, že z obsahu kasačnej sťažnosti a námietok v nej vyjadrených nadobudol dojem, akoby žalobca nepochopil podstatu argumentov krajského súdu, ktorý v odôvodnení kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku náležitým a vecne správnym spôsobom vymedzil dôvody, pre ktoré nemožno námietky uplatnené v podanej správnej žalobe, spochybňujúce zákonnosť postupu správcu dane pri vykonávaní daňovej kontroly a vo vyrubovacom konaní, považovať za dôvodné vo vzťahu k prejednávanej veci.

52. Napriek zrozumiteľnej argumentácii krajského súdu, žalobca v podanej kasačnej sťažnosti opätovne namieta skutočnosti, vzťahujúce sa k rozhodnutiu správcu dane o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty a postupu predchádzajúcemu jeho vydaniu, pričom zároveň opomenul konkretizovať námietky vo vzťahu k predmetu súdneho prieskumu, ktorý v danej veci predstavuje rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. č. k. 6S/49/2017-39 zo dňa 31. mája 2018, ktorým zamietol správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 334200/2017 zo dňa 5. apríla 2017.

53. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň dáva do pozornosti na skutočnosť, že žalobca v rámci argumentácie obsiahnutej v podanej kasačnej sťažnosti namieta aj kontrolné zistenia správcu dane v rámci daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie november 2011, zatiaľ čo predmetnom vymáhania v daňovom exekučnom konaní začatom rozhodnutím č. 20412644/2015 zo dňa 23.06.2015 bol daňový nedoplatok, ktorý vznikol na základe rozhodnutia č. 9801403/5/4972549/2014 zo dňa 10.11.2014, ktorým bol vyrubený rozdiel na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2011.

54. Vzhľadom na skutočnosť, že v rozsahu žalobcom vymedzených námietok nebolo preukázané pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení zo strany žalovaného, ako ani Krajského súdu v Košiciach, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku Krajského súdu v Košiciach. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná a preto ju postupom podľa § 461 SSP zamietol.

7.

55. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd žalobcovi ani žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.